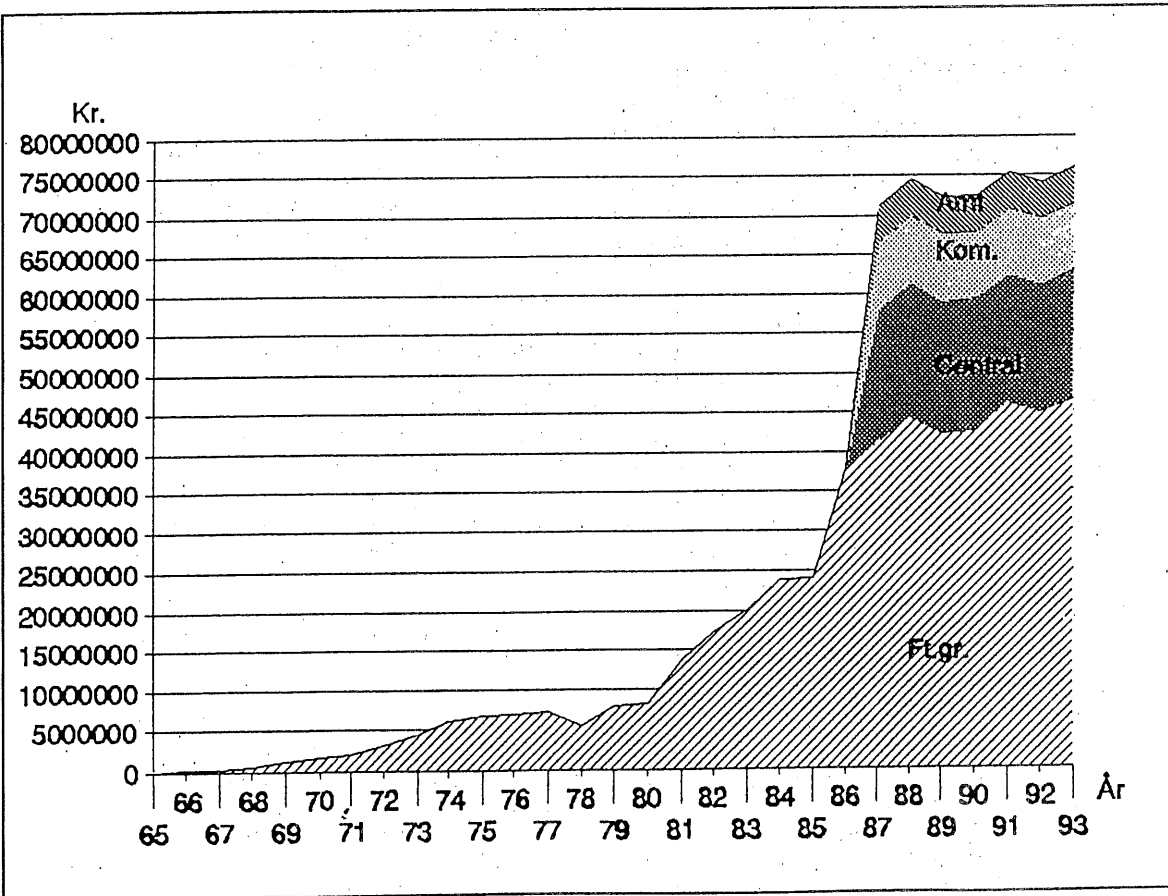

Figur 5. Den direkte offentlige støtte til de politiske partier 1965-93. Årets priser

Kilde: Bille: *Partier i forandring* (under udarbejdelse).

Trods den manglende ajourføring illustrerer figur 5 alligevel nogle væsentlige udviklingstræk, som jo oven i købet er blevet yderligere forstærket i 1995 på grund af de markante forhøjelser af støtten til partiernes centralorganisationer og folketingsgrupper.

For det første er partiernes folketingsgrupper blevet væsentligt styrket – også relativt – gennem perioden. De er derved blevet økonomisk mere uafhængige af støtte fra partiorganisationen, dvs. parlamentspartiet er blevet styrket relativt i forhold til medlemspartiet, hvilket også viser sig på en række andre områder, og som derfor er et væsentligt udviklingstræk.

For det andet er det primært partiernes centrale organisation – i modsætning til de regionale/lokale led – der er blevet styrket. Det er de centrale partiorganer, der har afgørelsen af, hvem der skal bruge pengene og til hvad. I den forstand er der også sket en centralisering i partierne.

For det tredje er der sket en øget professionalisering af partierne. Som det fremgår af figur 6, er antallet af hel- og deltidsansatte i partierne steget kraftigt i løbet af perioden. Og igen er det primært i parlamentspartierne, at tilvæksten er sket.